

Az Európai Ejtőernyős Unió nemzetközi versenye

Az Európai Ejtőernyős Unió (Union Européenne des Parachutistes – UEP) soros elnökségét adó portugál tagszervezet – Uniao Portuguesa da Paraquedistas – UPP – Vila Nova de Barquinhaban rendezte meg a szokásos „veterán” célbaugró versenyt.

A júliusi rendezvény lebonyolítását a tancosi Gyorsreagálású Dandár (BRR) és az „Os Boinas Verdes” (zöldsapkások) ejtőernyős klub szervezte meg.

Hazánkat a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségének (MEBSZ) ötfős csapata – Ecsédi András, Göbölös Ferenc, Kéri Tibor, Krajcsi Pál és Mészárovcics György – képviselte.

A szervezők az előre megküldött programot csak iránymutatásnak szánták, mivel július 15-én a BRR részét képező Ejtőernyős Iskola kiképzési eszközeinek és múzeumának megtekintése után nem gyakorló ugrásokra került sor, hanem hat ország – Belgium, Lengyelország, Nagy Britannia, Németország, Portugália és Spanyolország – ejtőernyős kiképző központjainak, iskoláinak versenyét lezáró ünnepséget tekintettük meg, melyen Marcos Perestrelo a Védelmi Minisztérium államtitkára és Mendes Paulino Serronha vezérkari főnök is megjelent. A csapatok a hagyományos katonai négytusa számokban - célbaugrásban, tájékozódási futásban, úszásban és lövészetben - mérték össze tudásukat, és az összetett bajnoki címet a portugál csapat nyerte meg.

A késő déután meglepetés programja a bikaviadal megtekintése volt. A bikaviadal portugál változata inkább a szórakoztatást szolgálja, mivel a végén a fiatal bikaborjakat nem szűrik le, hanem a tömeg ollézása közepette kiterelik az arénából. Szintén portugál sajátosság, hogy vállalkozó kedvűek hat-nyolcfős csapata lehetőséget kap – előtte egy kicsit már kifárasztott – bikaborjú „lebirkózására”. Ezt a hat ejtőernyős iskola gyakorló öltözetben lévő csapatai is megtették rávetve magukat a bikaborjakra, sőt a BRR parancsnoka Carlos Perestrelo vezérőrnagy és az ejtőernyős iskola vezetője Vasco Pereira ezredes is – helyi fiatalok segítségével – térdre kényszerítették a bikaborjat. (A súlyos sérülések megelőzése érdekében a bikaborjak szarvain védőburok volt).

A versenyt megelőző technikai értekezleten két magyar javaslatot fogadtak el: mivel Ciprus és Spanyolország csak négy-négy versenyzőt tudott kiállítani, így a portugál szervezők egyből 16 cm-es eredményt írtak volna be az „ötödik versenyzőnek”. Ennek módosítását javasoltuk oly módon, hogy csak a négy legjobb eredmény számítsen – ezt a ciprusi csapat nem csak szóban, hanem sörben is megköszönte. A második javaslatunk arra vonatkozott, hogy a július 14-i, 84 életet követelő nizzai terrortámadás áldozatainak emlékére a megnyitón tartunk egy perces gyászszünetet. Ezt a gesztusunkat a francia delegáció és az UEP francia főtitkára értékelte nagyra.

A verseny július 16-i megnyitójára Vila Nova de Barquinha városában került sor, ahol Ferreira Pinto ny. vezérőrnagy, az UPP elnöke, Manuel dos Santos Freire polgármester és Eric Foulatier az UEP főtitkára köszöntötte a versenyzőket és érdeklődőket.

A felszállások a BRR tancosi repülőteréről történtek, míg a célterület a városi közpark melletti, enyhén lejtős füves területen volt. A célbaugrók számára a végső megközelítést „csak” három akadály gátolta: a Tejo folyó, mintegy 25 méter magas fasor, és a harmadik irányból magasfeszültségű vezeték. A verseny előtt egy próbaugrásra nyílt lehetőség, majd ezt követően öt értékelt ugrást kellett végrehajtania minden csapatnak. A folyamatos üzem

érdekében két kisgépet (Cessna 186 és 206, ez utóbbi német lajstromjelű volt) alkalmaztak a szervezők, és a földetérés/hajtogatás helyszínéről kisbusszal négy-négy csapatot szállítottak a tancosi reptérre.

A versenyzők és az érdeklődők számára is kihívást jelentett a folyamatos 37-40 fokos hőség. Az itthon megszokottól eltérően késő déutánra nem hogy elállt volna a szél, hanem megerősödött, emiatt a megkezdett negyedik sorozatot félbe kellett szakítani.

A vendéglátók az este folyamán tipikus portugál programmal – fado est – kedveskedtek. *A fado édesbús, énekes és két gitáros által előadott nosztalgikus dal, mindennél hívebben tükrözi a portugálok melankóliára hajlamos lelkivilágát, az UNESCO kulturális örökség listáján is szerepel.*

Július 17-én vasárnap – a helyieknek kora reggel – már nyolc órakor megkezdődött az üzem, hogy ebédidőre befejeződjön. Az időjárás kegyes volt és így a hátralévő három sorozatot sikerült 13.00-ig leugrani, azonban az eredmények összesítésénél kiderült, hogy az egyéni első és harmadik hely eldöntéséhez szétugrásra van szükség. Ezek után alakult ki az egyéni- és csapat sorrend:

Egyéniben az első három helyet olasz, francia és lengyel versenyző szerezte meg, a magyar csapatból Krajcsi Pál a 7. helyezett lett.

Csapatban olasz, francia, lengyel, magyar volt sorrend, bár meg kell jegyezni, hogy az olaszok nem veterán, hanem aktív – 30 év körüli - katonákat indították – ezt többen informálisan szóvá is tették.

Magyar részről viszont azzal büszkélkedhettünk, hogy a legidősebb versenyző a miénk, a 71 éves Mészárovcics György volt!

A versenyt lezáró estebéden a korábban már említett katonai parancsnokok, polgármester, UPP vezetők, szervezők, pilóták mellett megjelent Carlos Jeronimo volt vezérkari főnök, egykori zöldsapkás is. Ekkor került sor – rövid beszéd keretében – a MEBSZ emléklakettjének átadására Pinto vezérőrnagyának a portugál partnerszervezet vezetőjének.

Dr. Sipos István
csapatvezető

A versenyről a MEBSZ facebook oldalán számos fénykép tekinthető meg.